

Asia C-330/24

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

6.5.2024

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Nejvyšší správní soud (Tšekki)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

25.4.2024

Valittaja:

Celní jednatelství Zelinka s. r. o.

Vastapuoli:

Generální ředitelství cel

VÄLIPÄÄTÖS

Nejvyšší správní soud (ylin hallintotuomioistuin, Tšekki) [– –] on päättänyt asiassa, jossa valittajana on **Celní jednatelství Zelinka s. r. o.**, [– –] ja vastapuolena on **Generální ředitelství cel** (tullihallinto, Tšekki; jäljempänä tullihallinto), [– –], ja joka koskee vastapuolen 21.11.2022 tekemästä päätöksestä [– –] nostettua kannetta, menettelyssä, joka koskee valittajan kassaatiovalitusta Městský soud v Praze (Prahan kaupunkioikeus, Tšekki) 13.7.2023 antamasta tuomiosta nro 10 Af 2/2023-57,

seuraavaa:

I. Euroopan unionin tuomioistuimelle **esitetään** seuraava ennakkoratkaisukysymys:

Onko unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 116 artiklan 7 kohdassa olevaa erehdyksen käsitettä (tšekiksi ”omyl”) tulkittava siten, että tullivelka saatetaan uudelleen voimaan ainoastaan tulliviranomaisen tahattoman toiminnan seurauksena, vai voidaanko erehdyksenä pitää myös tulliviranomaisen virhettä tavaroiden tulliluokittelussa?

[– –]

Perustelut:**I. Pääasian kohde**

1) Celní jednatelství Zelinka s. r. o. (jäljempänä valittaja) tuo Euroopan unioniin S20xx-sarjan AXIS-merkkisiä elektroniikkatuotteita (jäljempänä tavarat) vapaaseen liikkeeseen luovuttamista varten. Valittaja luokitteli tavarat alun perin yhdistetyn tullinimikkeistön 8,7 prosentin tullin alaiseen alanimikkeeseen 8521 90 00 90. Celní úřad pro hlavní město Praha (Prahan tullitoimipaikka, Tšekki) määräsi jälkepäin valittajan maksamaan 1 541 018 Tšekin korunan suuruisen, kyseistä yhdistetyn tullinimikkeistön alanimikettä vastaavan tullin.

2) Valittaja haki sen jälkeen Celní úřad pro hlavní město Praha tariffiluokittelun muutosta yhdistetyn tullinimikkeistön 0 prosentin tullin alaiseen alanimikkeeseen 8517 62 00 00. Hakemus sisälsi myös tullin palauttamista koskevan hakemuksen. Valittaja liitti hakemukseen Celní úřad pro Olomoucký kraj (Olomoucin alueen tullitoimipaikka, Tšekki) antaman sitovan tariffitiedon [– –], jolla vastaavat tavarat oli luokiteltu toisen toimijan hakemuksen perusteella yhdistetyn tullinimikkeistön alanimikkeeseen 8517 62 00 00. Celní úřad pro hlavní město Praha hyväksyi hakemuksen ja palautti valittajalle 1 541 018 Tšekin korunan suuruisen tullin.

3) Celní úřad pro Jihomoravský kraj (Etelä-Määrin alueen tullitoimipaikka, Tšekki) aloitti 8.6.2021 valittajaa koskevan jälkitarkastuksen, jossa keskityttiin tulli-ilmoituksissa ilmoitettujen tavaroiden tariffiluokittelun todentamiseen. Se tuli tarkastuksen perusteella siihen tulokseen, että tavarat tulisikin luokitella yhdistetyn tullinimikkeistön alanimikkeeseen 8521 90 00 90, johon ne oli alun perin luokiteltu. Se määräsi valittajan maksamaan antamiensa veronoikaisupäätösten perusteella kokonaissummaltaan 1 541 018 Tšekin korunan suuruisen tullin. Valittaja valitti veronoikaisupäätöksistä tullihallintoon, joka hyväksyi valituksen ja ilmoitti päätöksensä perusteluissa, että tällainen tilanne on ratkaistava saattamalla alkuperäinen tullivelka uudelleen voimaan soveltamalla unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 (jäljempänä tullikoodeksi) 116 artiklan 7 kohtaa, joka mahdollistaa tullivelan saattamisen uudelleen voimaan siinä tapauksessa, että tulli on palautettu tai peruutettu erehdyksessä.

4) Celní úřad pro hlavní město Praha saattoi kokonaissummaltaan 1 541 018 Tšekin korunan suuruisen tullivelan uudelleen voimaan 17.3.2022 tekemillään yhdeksällä päätöksellä, koska se oli tullut siihen tulokseen, että käsiteltävässä asiassa tulliviranomainen oli myöntänyt tullin palautuksen erehdyksessä, minkä seurauksena valittajan tavarat oli luokiteltu virheellisesti yhdistetyn tullinimikkeistön 0 prosentin tullin alaiseen alanimikkeeseen 8517 62 00 00. Valittaja valitti päätöksistä tullihallintoon, joka hylkäsi valituksen 21.11.2022 antamallaan päätöksellä ja vahvisti Celní úřad pro hlavní město Prahan päätökset.

5) Valittaja nosti kanteen tullihallinnon päätöksestä Městský soud v Praze (jäljempänä Městský soud), joka hylkäsi kanteen. Městský soud päätteli, että käsiteltävään asiaan voidaan soveltaa tullikoodeksin 116 artiklan 7 kohtaa, koska tämän säännöksen kohteena ovat tulliviranomaisten päätösten sisällölliset puutteet. Joissakin tullikoodeksin kieliversioissa on käytetty käsitettä ”error” (englanti) tai ”errore” (espanja), jotka vastaavat oikeuskielessä merkitykseltään enemminkin virheen kuin erehdyksen käsitettä. Tämän säännöksen tšekinkielisessä käännöksessä laeva perusteettomuuden eli sääntöjenvastaisuuden käsite (neoprávně) on korvautunut suppealla erehdyksen eli tahattomuuden käsitteellä. Městský soudin mukaan tullikoodeksin 116 artiklan 7 kohta koskee tilanteita, joissa tulli palautetaan perusteettomasti, kuten käsiteltävässä asiassa oli tapahtunut.

6) Valittaja teki Městský soudin tuomiosta kassaatiovalituksen Nejvyšší správní souduin. Siinä valittaja väittää, että tullikoodeksin 116 artiklan 7 kohtaan sisältyvää erehdyksen käsitettä ei voida soveltaa tapauksiin, joissa tulli on palautettu perusteettomasti, vaan ainoastaan tapauksiin, joissa se on palautettu erehdyksessä. Tämän säännöksen tarkoituksena on estää tilanteet, joissa tulli palautetaan tai peruutetaan tulliviranomaisen tahattoman toiminnan seurauksena, ei korjata tilanteita, joissa tulliviranomainen on arvioinut merkitykselliset tosiseikat virheellisesti. Tullikoodeksin 116 artiklan 7 kohtaa on tulkittava suppeasti. Jos sen soveltamisen ainoana rajoituksena olisi tullikoodeksin 103 artiklassa tarkoitettu kolmen vuoden määräaika, silloin kyseisen toimijan olisi aina odotettava tullin palautuksen jälkeen usean vuoden ajan ollakseen varma siitä, ettei sen ole maksettava palautettua tullia uudelleen.

7) Tullihallinto esitti kassaatiovalitusta koskevassa lausunnossaan, että tullikoodeksin 116 artiklan 7 kohtaa on tulkittava myös muilla menetelmillä kuin sanamuotoon perustuvan tulkinnan perusteella, ja näin ollen niitä sovelletaan myös käsiteltävässä asiassa, jossa tulli palautettiin yhdistetyn tullinimikkeistön konkreettiseen alanimikkeeseen luokittelua koskevan tulliviranomaisen virhearvioinnin perusteella.

II. Asiaa koskevat unionin oikeussäännöt:

8) Tullikoodeksin 116 artiklan 7 kohdan tšekinkielisessä versiossa säädetään seuraavaa:

”Jestliže celní orgány clo vrátí nebo prominou **omylem** a není-li původní celní dluh promlčen podle článku 103, původní celní dluh se obnoví. V takových případech je nutno jakýkoli úrok zaplacený podle odst. 5 druhého pododstavce nahradit. (Jos tulliviranomaiset ovat myöntäneet tullin palautuksen tai peruutuksen **erehdyksessä**, alkuperäinen tullivelka saatetaan uudelleen voimaan, jos se ei ole vanhentunut 103 artiklan mukaisesti. Mahdollinen 5 kohdan toisen alakohdan mukaisesti maksettu korko on tällaisissa tapauksissa maksettava takaisin.)”

9) Tullikoodeksin kyseisen artiklan 7 kohta liittyy 1 kohtaan, jossa säädetään tullin palautuksesta ja peruuttamisesta seuraavaa:

”Jollei tässä jaksossa säädettyistä edellytyksistä muuta johdu, tuonti- tai vientitullin määrät on palautettava tai peruutettava seuraavista syistä:

- a) tuonti- tai vientitullin määrä on vahvistettu liian suureksi;
- b) tavarat ovat viallisia tai tavarat eivät ole sopimuksen ehtojen mukaisia;
- c) toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet virheen [tšekiksi ”chyba”];
- d) kohtuussyistä.

Maksetut tuonti- tai vientitullin määrät on palautettava, jos niitä vastaava tulli-ilmoitus mitätöidään 174 artiklan mukaisesti.”

10) Yhteisön tullikoodeksista 23.4.2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 450/2008 (jäljempänä asetus 450/2008) 79 artiklan 5 kohdassa, sellaisena kuin se oli voimassa ennen pääasiaan sovellettavan tullikoodeksin antamista, säädettiin seuraavaa: ”Jos toimivaltainen viranomainen on myöntänyt tullien palautuksen tai peruutuksen erehdyksessä, alkuperäinen tullivelka saatetaan uudelleen voimaan, jos se ei ole vanhentunut 68 artiklan mukaisesti.”

11) Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (jäljempänä asetus 2913/92) 242 artiklassa säädettiin, että ”jos tullivelka on erheellisesti [tšekiksi ”neoprávně” eli perusteettomasti] peruutettu tai sitä vastaava tullien määrä on erheellisesti palautettu, alkuperäinen velka tulee uudelleen kannettavaksi. Mahdolliset 241 artiklan mukaiset korot on maksettava takaisin.”

III. Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

12) Nejvyšší správní soud katsoi, että tullivelan uudelleen voimaan saattamisen, johon tulliviranomaiset valittajan tapauksessa ryhtyivät, sääntöjenmukaisuuden arvioinnissa on olennaista tulkita tullikoodeksin 116 artiklan 7 kohdan tšekinkielisen version erehdyksen käsitettä. Osapuolet ovat kuitenkin käsitteen tulkinnasta eri mieltä. Valittaja katsoo, että tullivelka voidaan saattaa uudelleen voimaan kyseisen säännöksen nojalla vain sillä perusteella, että tulliviranomainen on myöntänyt tullin palautuksen tai peruutuksen erehdyksessä. Tullihallinnon ja Městský soudin mukaan tullivelka voidaan saattaa uudelleen voimaan myös siinä tapauksessa, että tulli on palautettu tai peruutettu perusteettomasti eli yhdistetyn tullinimikkeistön alanimikkeeseen luokittelua koskevan tulliviranomaisen virhearvioinnin perusteella. Jos valittaja on oikeassa, sille osoitettua tullivelkaa ei voitu saattaa uudelleen voimaan. Jos vastapuoli on oikeassa, tullivelka voitiin saattaa uudelleen voimaan muiden edellytysten, erityisesti määräajan, täyttyessä.

13) Nejvyšší správní soud totesi Euroopan unionin tuomioistuimen (jäljempänä unionin tuomioistuin) oikeuskäytännön perusteella, että erehdyksen tai virheen käsitettä ei ole määritelty millään tavalla tullikoodeksissa tai sitä edeltäneissä, samaa asiaa koskevissa unionin asetuksissa. Vaikka unionin tuomioistuin on käyttänyt erehdyksen käsitettä joissakin tuomioissa (esimerkiksi tuomio 20.10.2005, Overland Footwear, C-468/03, tuomio 5.10.2006, C-100/05, ASM Lithography tai tuomio 15.7.2010, C-234/09, DSV Road), se ei käyttänyt sitä suoraan suhteessa tulliviranomaisten menettelyyn, vaan suhteessa tavaroiden maahantuojan menettelyyn. Unionin tuomioistuin ei kuitenkaan suoraan tulkinnut tätä käsitettä näissä asioissa. Toimivaltaisten viranomaisten erehdyksen tai virheen käsitteen määritelmää ei ole edes unionin tuomioistuimen veroasioita eikä tukiasioita koskevassa oikeuskäytännössä.

14) Vastaavista käsitteistä unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä on tulkittu esimerkiksi ilmaisua ”virheelliset tai puutteelliset tiedot” siten, että se sisältää samanaikaisesti sekä kirjoitus- tai laskuvirheet ja laiminlyönnit että sovellettavan lainsäädännön tulkintavirheet (ks. tuomio 16.10.2014, VAEX Varkens- en Veehandel, C-387/13, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tämä käsite sekoittuu unionin tuomioistuimessa toisinaan virheen [tšekiksi ”chyba”] käsitteeseen, johon kuuluvat paitsi aineelliset virheet myös tahattomat laiminlyönnit ja tullisääntöjen vastaisesti tehdyt tulli-ilmoitukset (ks. tuomio 16.7.2020, Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG, C-97/19, 54 kohta). Tämäkin oikeuskäytäntö koskee kuitenkin tavaroiden maahantuojan, ei tulliviranomaisten, virheitä.

15) Mitä tulee tulliviranomaisten tekemään virheeseen, unionin tuomioistuin katsoi tuomion 18.10.2007, Agrover, C-173/06, 32 kohdassa, että toimivaltaisten tulliviranomaisten tekemän virheen luonnetta ”on arvioitava suhteessa kyseessä olevan sääntelyn monimutkaisuuteen tai päinvastoin suhteessa siihen, että sääntely on ollut riittävän yksinkertaista, ja siihen, kuinka kauan viranomaiset ovat pysyneet virheellisellä kannallaan (asia C-499/03 P, Biegi Nahrungsmittel ja Commonfood v. komissio, tuomio 3.3.2005, Kok. 2005, s. I-1751, 47 ja 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen)”. Unionin tuomioistuin käsitteli tulliviranomaisten tekemää virhettä myös tuomiossa 10.12.2015, Veloserviss, C-427/14, jossa se katsoi, että näin ollen ainoastaan sellaiset virheet, jotka johtuvat toimivaltaisten viranomaisten aktiivisesta toiminnasta, oikeuttavat siihen, ettei tulleja kanneta jälkitullauksin. Tällaisessa tapauksessa maahantuoja voi vedota luottamuksensuojaan ja vilpittömään mieleen tulliviranomaisten menettelyn oikeellisuuden osalta. Tämä tuomio koski kuitenkin asetuksen 2913/92 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamista eikä saman asetuksen 242 artiklaa, jossa säädettiin tullivelan asettamisesta uudelleen kannettavaksi.

16) Nejvyšší správní soud tuli siten siihen tulokseen, että unionin tuomioistuimen tähänastinen oikeuskäytäntö ei anna vastausta kysymykseen, miten erehdyksen käsitettä tulee tulkita tullikoodeksin 116 artiklan 7 kohdassa. Nejvyšší správní soud on samaa mieltä tullihallinnon ja Městský soudin näkemyksen kanssa siitä, että tullivelka voidaan saattaa uudelleen voimaan myös

silloin, kun tulliviranomainen on tehnyt erehdyksessä yhdistetyn tullinimikkeistön alanimikkeeseen luokittelua koskevan virhearvioinnin. Näin on nyt käsiteltävässä asiassa epäilemättä käynyt Celní úřad pro hlavní město Praha palauttaessa tullin valittajalle, koska se luokitteli valittajan tavarat virheelliseen yhdistetyn tullinimikkeistön 0 prosentin tullin alaiseen alanimikkeeseen Celní úřad pro Olomoucký krajın antaman sitovan tariffitiedon perusteella, vaikka tieto osoittautui jälkepäin virheelliseksi ja se kumottiin tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 22.3.2021 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2021/532, jolla yhtenäistettiin konkreettisten tavaroiden tariffiluokittelu kaikkialla unionissa siten, että ne kuuluvat yhdistetyn tullinimikkeistön alanimikkeeseen 8521 90 00, josta kannettavan tullin määrä on 8,7 prosenttia.

17) Valittajan näkemyksen mukainen tullikoodeksin 116 artiklan 7 kohdan tulkinta, jonka mukaan kyseistä artiklaa voidaan soveltaa vain siinä tapauksessa, että tulliviranomainen on palauttanut tullin täysin tahattomasti, rajoittaisi kyseisen artiklan soveltamista huomattavalla ja perusteettomalla tavalla. Tällaisessa tapauksessa tulliviranomaiset voisivat saattaa tullivelan uudelleen voimaan vain, jos ne esimerkiksi palauttaisivat tullin tahattomasti väärälle toimijan tilille tai jos ne antaisivat päätöksen tullin palautuksesta tai peruutuksesta väärälle toimijalle. Nejvyšší správní soudin mukaan se ei ole ollut unionin lainsäätäjän tarkoitus. Vaikka nykyistä tullikoodeksia edeltäneessä asetuksessa 450/2008 säädettiin tullivelan uudelleen voimaan saattamisen edellytykseksi se, että tulliviranomainen on myöntänyt tullin palautuksen tai peruutuksen erehdyksessä, molempia edellä mainittuja asetuksia edeltäneen asetuksen 2913/92 242 artiklan tšekinkielisestä versiosta selviää, että tullivelan uudelleen voimaan saattamisen edellytyksenä oli tullivelan perusteeton peruuttaminen eli tullin palauttaminen vastoin lakia. Tullikoodeksista ja muista asioita koskevista unionin asetuksista ei voida päätellä, että unionin lainsäätaja olisi halunnut rajata tullivelan uudelleen voimaan saattamisen edellytyksen koskemaan ainoastaan tapauksia, joissa on kyse tulliviranomaisten tahattomasta menettelystä johtuvasta tullien palauttamisesta tai peruuttamisesta. Nejvyšší správní soud on kuitenkin vakuuttunut siitä, että tämän edellytyksen tiukentuessa unionin lainsäätaja toimisi niin.

18) Nejvyšší správní soud katsoi lisäksi, että joidenkin tullikoodeksin 116 artiklan 7 kohdan kieliversioiden mukaan tullivelan uudelleen voimaan saattamisen edellytyksenä ei ole tulliviranomaisten tahaton erehdys, kuten on tšekinkielisessä versiossa, vaan niissä käytetään käsitettä, joka on lähempänä tšekinkielistä virheen käsitettä (pochybení) ja merkitykseltään laajempi. Näin on esimerkiksi tullikoodeksin englanninkielisessä versiossa, jossa käytetään käsitettä "error", joka on oikeuskielessä lähempänä tšekinkielistä virheen käsitettä. Kyseisen säännöksen espanjankielisessä versiossa käytetään käsitettä "errore", portugalkielisessä versiossa "erradamente" ja ranskankielisessä versiossa käytetään ilmaisua "ont accordé à tort (on myönnetty väärin perustein)". Kyseisen säännöksen saksankielisen version käsite "unrecht" on lähempänä tšekinkielistä virheellisuuden käsitettä (nesprávně) kuin erehdyksen käsitettä. Nejvyšší správní soudin mukaan kieliversioista käy ilmi, että

tullikoodeksin 116 artiklan 7 kohdan tarkoituksena on saattaa tullivelka uudelleen voimaan niissä tapauksissa, joissa tulliviranomaiset eivät ole menetelleet oikein, eli esimerkiksi silloin, kun ne ovat tehneet virheen luokitellessaan tavaroita yhdistetyn tullinimikkeistön alanimikkeeseen, kuten nyt käsiteltävässä asiassa oli tapahtunut.

19) Tullikoodeksin 116 artiklan 7 kohdan tšekinkielinen versio ei kuitenkaan ole ainoa kieliversio, jossa käytetään virheen käsitteestä poikkeavaa käsitettä. Tämän säännöksen slovakinkielisessä versiossa käytetään käsitettä ”omylom”, joka vastaa täysin tšekin erehdystä tarkoittavaa käsitettä. Tämän säännöksen puolankielisessä versiossa käytetään käsitettä ”omyłkowo”, mutta tullikoodeksin 116 artiklan 1 kohdan puolankielisessä versiossa tullin palautuksen tai peruutuksen oikeuttavasta tulliviranomaisten virheestä käytetään kuitenkin eri käsitettä, ”błąd” (virhe). Tästä syystä ei voida sanoa, että ainoastaan tšekinkielinen versio poikkeaisi kyseisen säännöksen muista kieliversioista.

20) Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan kaikki kieliversiot ovat todistusvoimaisia, joten Nejvyšší správní soud ei voinut tukeutua siihen, että tullikoodeksin 116 artiklan 7 kohdan kieliversioissa käytetään samaa käsitettä kuin asetuksen 2913/92 242 artiklassa käytettiin. Unionin tuomioistuin esitti jo tuomiossa 6.10.1982, Srl Cilfit (C-283/81, 18 kohta), että ”yhteisön oikeuden säädökset laaditaan usealla kielellä ja että kaikki kieliversiot ovat todistusvoimaisia”. Unionin tuomioistuin tiivistä 19.4.2007 antamassaan tuomiossa UAB Profisa (C-63/06, 13 kohta) tämän oikeuskäytännön seuraavasti: ”Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön oikeuden määräysten ja säännösten yhdenmukaisen soveltamisen ja siten myös yhdenmukaisen tulkinnan välttämättömyys estää sen, että epävarmassa tilanteessa tietyn säännöksen sanamuotoa tarkasteltaisiin erikseen vain asianomaisen kieliversion yhteydessä, ja edellyttää päinvastoin, että sitä tulkitaan ja sovelletaan muilla virallisilla kielillä laadittujen versioiden valossa (asia 29/69, Stauder v. Ulm, tuomio 12.11.1969, Kok. 1969, s. 419, Kok. Ep. I, s. 419, 3 kohta; asia 55/87, Moxel v. Balm, tuomio 7.7.1988, Kok. 1988, s. 3845, 15 kohta ja asia C-296/95, EMU Tabac ym., tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1605, 36 kohta).” Samoin 13.9.2018 antamassaan tuomiossa Česká pojišťovna, a. s. v. WCZ, spol. s r. o. (C-287/17, 24 kohta) unionin tuomioistuin katsoi, että ”vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jossakin kieliversiossa käytettyä unionin oikeuden säännöksen sanamuotoa ei voida käyttää tämän säännöksen ainoana tulkintaperusteena eikä sille voida antaa etusijaa muihin kieliversioihin nähden. Unionin oikeuden säännöksiä on nimittäin tulkittava ja sovellettava yhtenäisesti ottaen huomioon kaikilla unionin kielillä laaditut versiot (tuomio 6.6.2018, Tarragó da Silveira, C-250/17, EU:C:2018:398, 20 kohta).”

21) Nejvyšší správní soud ei ole siten voinut määrittää, mikä tullikoodeksin 116 artiklan 7 kohdan eri kieliversioissa käytetyistä käsitteistä on oikein ja onko niissä versioissa, joissa kyseisessä säännöksessä käytetään erehdyksen käsitettä, kyse pelkästä käänkösvirheestä. Nejvyšší správní soud totesi, että unionin tuomioistuin ei ole tähän mennessä käsitellyt tullikoodeksin 116 artiklan 7 kohdan

tai samaa asiaa koskevien aikaisempien asetusten artiklojen merkitystä. Unionin tuomioistuin ei myöskään ole tähän mennessä tulkinnut erehdyksen käsitettä. Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kansallisen tuomioistuimen, jollaiseksi myös Nejvyšší správní soud katsotaan ja jonka päätöksiin ei kansallisen lainsäädännön mukaan saa hakea muutosta, on noudatettava velvollisuuttaan saattaa siinä esille tullut unionin oikeuden tulkintaa koskeva kysymys unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi, paitsi jos kyseinen kansallinen tuomioistuin toteaa, että kysymys on vailla merkitystä tai että unionin tuomioistuin on jo tulkinnut kyseessä olevaa unionin oikeuden säännöstä tai määräystä taikka että se, miten unionin oikeutta on tulkittava, on niin ilmeistä, ettei tästä ole mitään perusteltua epäilyä (ks. unionin tuomioistuimen tuomio 6.10.2021, Consorzio Italian Management ja Catania Multiservizi, C-152/19, ja siinä viitattu aiempi oikeuskäytäntö, erityisesti edellä mainittu unionin tuomioistuimen tuomio Cilfit, C-283/81).

22) Nyt käsiteltävässä asiassa olennaista on tullikoodeksin 116 artiklan 7 kohdassa olevan erehdyksen käsitteen tulkinta, sillä ainoastaan sen perusteella Nejvyšší správní soud voi arvioida, menettelivätkö tulliviranomaiset tullivelan uudelleen voimaan saattamisen osalta oikein. Tätä kysymystä ei voida edellä mainitun perusteella pitää selvänä eikä johtaa selvästi unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä.

[–]